

peštu. — Ogerska vlada je ravnokar ukazala, da se nobenemu Magjaru, ki je še podvržen vojaški službi, ne sme dati popotni list v vnanje dežele.

Iz Rusko-Turškega bojišča. — Te dniimate se zgoditi dve važne reči: prestop Donave po Ruski vojni in nastop Srbov na bojišče. Že je podal se knez Milan v Ploješče poklonit se Ruskemu caru in bil je sprejet, Ristić je govoril z Gorčakovom. Oklic vojske se pričakuje brž, ko pride Milan nazaj. — Na Magjare so Srbi jako hudi, ker hočejo, da bi Avstrija zasedla Srbijo brž, ko bi Srbi zopet pričeli boj. — Čedalje očitneje postaja to, da bo tudi Avstrija morala kaj pričeti. Andrassyeva politika je podobna ladiji na morji, ki se ravna po vetru in danes v to, jutri v ono stran jadra; trdnega cilja nima, ampak ravna se po dogodbah, kakor da bi čakal pravega ugodnega trenutka; tega noče, onega ne more storiti. Ali je pa taka neodločna politika na prid Avstriji, je drugo vprašanje. Bi li ne bilo bolje, ako bi se odločno naslonila na mogočnega prijatelja? S tem bi se ne le vtrdil njen obstanek, ampak dosegla bi se tudi gotovost, da se dogodbe na jugu ne bodo vršile v njeno škodo. Kakor se sliši, je Rusija svetovala zdaj, ko so Turki napadli Črnogorce z veliko močjo, naj Avstrija vstavi daljno prodiranje Turkov na Črnogoro, sicer bode to storila Srbska. Andrassy-u in Magjarom to gotovo ni po volji; Andrassy se celó vstavlja temu, da postane Bulgarija samostojna s 4 milijoni prebivalcev. Al kedar pride pravi čas, pač Andrassy-a nihče ne bo prašal za dovoljenje. — Ruski car hoče sam osvoboditi Slované. Ko je prišel v Bukurešt, ga je pozdravil Rumunski metropolit (patrijarh) v imenu vseh pravoslavnih kristjanov kot osvoboditelja vseh kristjanov, enako Konstantinu velikemu. Rumunci mu hočejo pri tem navdušeno pomagati. Car pa se še ni odločil, ali bo Rumunska vojna vdeležila se vojske ali ne. — Ruski listi zdaj vsi enoglasno trdijo, da namen vojske ni le zboljšanje stanú kristjanov na Turškem. Da Ruski listi ne pišejo praznih čenč, kakor na pr. nemški, posebno Dunajski, priča to, da je car Aleksander pisal vredniku „Moskovskih vjedomosti“ jako ljubeznjivo pismo in mu podelil red sv. Ane. — Za načelnika zdravnikov ob Donavi je imenovan znani profesor Pirgov, ki je v enaki službi bil že o Krimski vojski. — Kakor se časniku „Ruski mir“ piše, hočejo tudi Poljaki napraviti narodno vojsko za boj zoper Turka. Vzdržavati jo hoče Poljsko plemstvo. — V Tesaliji je nastala ustaja zoper Turke; že je okoli 2000 ustajnikov na nogah. — Čuje se tudi, da bo Grška poklicala svojega poslanca iz Carigrada, kar pomeni napoved vojske. — Z Bulgarije beže ne

prenehoma kristijani na Srbsko zemljo. Boje se še hujih grozovitosti, ko lansko leto, ker Turki vedó, da jim bije zadnja ura, in se bodo grozovito maščevali nad kristijani. — Škof Strossmayer hudo graja one, ki danes netijo srd med kristijanskimi Slovani z verskimi razlikami.

V Aziji se Turkom slaba godí. Muktar-paša se mora vedno umikati Rusom. Njegova armada je zeló obupna, vedno uhajajo vojaki kar po celih četah. To se godí nekaj iz obupa, nekaj zato, ker so vojaki slabo oskrbovani; ne dobivajo ne živeža, ne denarja. Rusi se vedno naprej pomikajo in oblegajo Kars. Menda bo tudi Erzerum kmalu v njihovih rokah.

Ob Donavi se Rusi pripravljajo še vedno za prestop. Priprave so menda zdaj vse že dovršene in prestopanje se je že pričelo, ker najnovejše poročilo je to, da so Rusi ob Brajli Donavo že prestopili. Najbrže so jo ob enem tudi na drugih krajih. Glavni stan Ruske vojne se je pomaknil iz Ploješča v Aleksandrijo, od koder je le še 6 milj do Donave. Prihodnje dni bodo poročila s tega kraja gotovo eno drugo podila.

Manj vesele so novice o Črnogorcih. Ti so se preveliki sili Turkov, ki so jim hoteli priti za hrbtom na Črnogoro, umaknili iz Hercegovine, da branijo svoj dom. Popustili so Dugi klanec in tako so Turki brez boja mogli oskrbeti trdnjavo Nikšić z živežem. Za to so pa na drugi strani Turke grozno potolkli. Telegrami poročajo, da je 3000 Črnogorcev na Rašini gori premagalo 10.000 Turkov tako, da je Turka ostalo mrtvega 2000, Črnogorcev pa le 115 mož. Na Jelovici so zopet razpodili Črnogorci četo Mehmed-Ali-paševo 15.000 glav. Turka je padlo okoli 1000 mož. To se je godilo na drugi strani. Črnogorci ne morejo svoje pičle vojne preveč razcepiti, sicer jim uide sovražnik v deželo, kakor je v zadnji vojski jim všel Omer paša. Zato so, ko so Turki z veliko večino jeli riti proti Črnigori, popustili Nikšić in zedinili se ob mejah svojih ter tako res otolkli vse Turške čete, ki so hotele napasti Črnogoro.

Žitna cena

v Ljubljani 13. junija 1877.

Hektoliter v nov. denarii: pšenice domače 11 fl. 90. — banaška 13 fl. 24. — turšice 6 fl. 40. soršice 6 fl. 40. — rži 7 fl. — — — ječmena 4 fl. 20. — prosa 4 fl. 70. — ajde 6 fl. 18. — ovsa 3 fl. 4. — Krompir 6 fl. 40 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 17. junija.

Unirani državni dolg 61 fl. — kr. Ažijo srebra 111 fl. 60 kr. Narodno posojilo 61 fl. 10 kr. Napolendori 10 fl. 7 kr.

Vabilo na naročbo „Novic“.

Koncem tega meseca izteče naročba na „Novice“ za prvo polovico letošnjega leta; zato vljudno prosimo gg. naročnike in prijatelje naše, ki so naročnino le za ta čas odrahtali, naj jo za prihodnjo četrt ali polovico leta ponové že pred koncem tega meseca, da liste poredoma dobivajo v pričetku drugega polletja.

„Novice“ z „Oglasnikom“ vred stanejo:

za pol leta po pošti 2 gold. 40 kr., — v tiskarni prejemanje 2 gold.

za četrt „ po „ 1 „ 30 kr., — v „ „ 1 „

Naročnina naj se po najcenejši poti poštarških nakaznic pošilja pod naslovom Blaznikove tiskarne v Ljubljani.

Administracija „Novic“.

Odgovorni vrednik: Alojzi Majer. — Tisk in založba: Jožef Blaznikovih dedicev v Ljubljani.